

יוצא פרח ויוצא ציץ ויגמול שקדים

הקב"ה צווה למשה שיתן כל שבט "שבט". ומי שיפרח מטהו, הוא אשר בחר בו ד', וזה יהיה למשמרת לאות. והנה פרח מטה אהרן לבית לוי! איזה עץ פרח? לא תאנה לא רמון רק almond tree וזוכר כמה פעמים בתנ"ך ובמשנה

צרכם-- ואגב אורחא צריך לזה הרבה סבלנות, כי למרות ששקד כשמה: ששוקה וממהר להפריח לפני כל אילן, ומוציא פרחים לפני ר"ח אדר! לא נגמר הפרי עד אמצע החורף!

אגב נתקשיתי מאד להבין דברי רבותינו במדרש [הובא רש"י ריש ירמיה'] א"ר אבונה: סימנא (ירמיהו א) מקל שקד אני רואה. מה הלז הזה משהוא מוציא את ניצו ועד שהוא גומר את פירותיו כ"א יום, כך מיום שהובקעה העיר ועד יום שחרב הבית כ"א יום. וזה אינו תואם כלל עינים המציאות של זמנינו

יעקב אבינו שלח שקדים מנחה [כעין שוקולד יקר!] ליוסף. האילן עצמו קרוי "לוז" גם זה אצל יעקב בבית לבן, אשר שם מקל לוז אצל הצאן. השקד גדילה בעיקר בארץ ישראל ובמקומות הסמוכים. וגדילה בשני אנפין: מרה ומתוקה. בחיצוניות דומים מאד זה לזה, שניהם יש להם "פרי" דומה מאד ל small green peach

[שו"ר בשם הרב פליקס לתרץ דברי רבותינו בשקדים המרים שנאכלים כשהם קטנים וממילא אפשר לאכלם 21 יום אחר הפריחה- ומובן מקל שקד לרעה ודוק]

green peach כלומר מכסה החיצונה היא כעין וולוועט ירוק, [מסירים אותה בשדה-- אך לפעמים אפשר לקנות עינים המעטפה ב 65 & פורט המילטון] תחת מכסה הירוק יש קליפה קשה [זה שמונח על האלמנעד שקורין shell תחתיו היא ה"פרי" שקורין nut

שקדים עינים אפרסקים כלאיים זב"ז אע"פ שדומים זל"ז [ריש כלאיים] וכל הני ממשפחה אחת הם: plums, prunes, peaches, apricots, almonds, cherries

שקד מר יש בו מין סם מעט ומי שרוצה לטעום מעט! יכול לבקע גרעין של פישט או פלאם, וימצא בתוכו כעין אלמונד קטן, ימללנו בידיו ויצא ממנו ריח מיוחד [ומערבין מזה הריח--אחר הוצאת ה"מרירות"--בהרבה מיני אופה amaretto וכו']. במשנה חולין נזכר

חידת השבוע: יש 24 מתנות כהונה, איזה מהם נוהגת מן התורה בזמנינו [לכל הדיעות?]
איפה נזכר עוד הפעם מעשה קרח במקרא?

הזוכים בחידה: אבי שליט"א ור' חיים יהושע שטערן

ישראל הקריבו בהר סיני עולות ושלמים ככתוב ויעלו עולות ויזבחו זבחים שלמים לז' פרים.

סיני נזכר בפר' פינחס... עולות תמיד העשויה בהר סיני.

ששקדים המרים ראויים כשהם קטנים, אז אין בהם רק cyanide מועט [במדינתנו אסור למכור שקדים מרים..] גם נזכר בהלכות ברכות הפירות שאים "מיתקן ע"י האור" שפיר ראויים אף כשגדלו [זה תהליך עתיקה להסרת הסם] . משא"כ מתוקים, עיקר אכילתם כשגדלו כל